

Mèxic D.F. 5 de novembre del 1947

Calc/0009
UNB

Universitat Autònoma de Barcelona
Biblioteca d'Humanitats

estimats pares: fa pocs dies que varen rebre la carta datada el 13 ~~diagost~~ del mes passat, i una de la mare, que em ha emocionat molt. El record de la mare, evocant les vegades que venia a portar-me aigua a la vinya del rajoler ni ha començat i ni ha fet pensar intensament amb tota aquella evo- ca. Contèstem abast, tot adjuvant-la aquí, la carta de la mare.

Veig, pare, que ha rebornat la col·lecció de "lletres" amb fruïció. I confesso que els meus contes no hi acaben de ber el pes. L'opinió que em fa la trobo molt justa, i és curiós comprovar que, des de fa temps, el protagonitzar els meus contes par- lant en primera persona, va ~~se~~ semblar-me una tècnica - per dir-ho així - esgotada dins de la nova producció. La darrera vegada que me n'he servit, ha estat en el conte destinat a aquella revista de París el número de la qual vete, pare, va sentir ber ràdio. Per cert que aquesta publicació, en la seva ~~est~~ etapa actual, em va valdre un dels èxits literaris que més he estimat: hi havia el perill de ber que el nú- mero de la seva aparició agrupés els valors més con- siderables de les lletres del nostre país (perdonem això que semblaria una petulància, però així fou) i el seu director, en nom propi (Amador Obiols) i en nom d'en Pompeu Fabra i d'en Josep Carner, em va transmetre una carta en la qual em deia que tots tres consideraven indispensable la nova col·laboració. Em toco una mica vellut en transcriure això, però por- to la ~~carta~~ lletre a la ~~carta~~ i no hinc anques la satisfacció que em produïx cada vegada que la llegixo.

Ah! I ara que estic en el pla de parlar d'èxits, els quedaria saber el més recent que he ^{tingut} ~~est~~ ^{afuente} - me. Una revista literaria anglesa ("ADAM") va publicar el mes de setembre un número dedicat a

la literatura catalana, i per donar-me una idea als
lectors de parla anglesa, publica Treballs dels autors que
considera "antològics". I jo hi figureu amb dos contes,
acompanyat i honorat per la presència dels noms
de Miquel Lluís, Mercadell, Víctor Català, Carner,
Aleson, Ribera, López-Vicó, Rosdoroda, etc., etc. En
total, una selecció ~~de~~ d'una vintena d'escrip-
tors, i jo entre ells per gràcia del recopilador.

En un altre ordre d'encisions, me
m'ha demesthat ~~de~~ ^{de} molt intens el saber que encara
guarden els meus aparells foto gràfics i cinemato gràfics.
I la Adler! Són, resistent, personatges quiets i silenciosos
d'una època estimada.

Per cert que, ara que parlem dels aparells
de cinema, el fet de no haver-los usat em dona temps
d'advertir-li, pare, que poc abans d'anar-me'n vaig
canviar l'objectiu de la "Lumig" (el "Meyer" de focus
fixe per a 9'5 mfm. que devia originalment, per un
"Meyer" de focus variable, per a 16 mfm.). Crec que no
va ser una idea encertada, perquè aquest darrer objec-
tiu, encara que sigui de millor qualitat, no està ajustat,
per a la distància focal de la "Lumig". De tots mane-
res, pare, li brugo que el deixi tal com està, perquè
tinc motius per temer que, si intentava canviar-lo
en qualsevol cara del ram, podria portar-li deter-
minades dificultats. ~~En~~ Guardin la "Lumig", doncs,
com una reliquia meua, com fins ara, i ben feliç
que molt aviat jo mateix la pugui posar novament
en servei. La preocupació que li explico, pare, és per-
què no tinc la factura del "Meyer" de focus variable,
i la de la "Lumig" no esmentava una òptica d'a-
quest tipus.

Bé. Vaig a dedicar-me a la mar (la
poma també ho farà). Una abraçada ben bona per al
Joan.

Tot l'amor dels seus fills.
Pere